

ogsaa ubesjoiet. Jeg betvivler ikke, at naar Politimestrene faae en saadan Myndighed, eller rettere, naar der paalægges dem en saadan Forpligtelse som den, der omtales i § 15, kunne de ikke undgaa, at, hvad enten de bruge denne Myndighed eller de ikke bruge den, ville Enkelte mene, at Politimesteren bærer sig galt ad; men det maa virkelig de ærede Politimestre finde sig i, og jeg kan ikke se rettere, end at det ligefrem følger af Politiets Stilling, at det er dets Pligt at skride ind og forebygge Ulykker for Samfundet, at det, hvad enten saadanne Ulykker kunne følge af Dampkedlernes uheldige Pasning eller andre Omstændigheder, er en Forpligtelse for Politiet at handle, forsaavidt der, efter hvad jeg formaar at se, ikke er nogen anden Myndighed, man mere passende kan overdrage den Forpligtelse at føre Tilfyn med Personer, hvem Dampkedlernes Pasning betros. Det er naturligvis ikke min Mening, at Politimesteren stadigt eller hver Dag skal foretage en Undersøgelse med Hensyn til de paagjældende Personer; men jeg mener rigtignok, at naar Politimesteren ad de Veie, som overhovedet staa til hans Raadighed, har erhvervet Kundskab om, at Pasningen af en Kjedel er betroet til et Subjekt, der lader meget tilbage, at ønske i Paalidelighed, er det Politimesterens naturlige Pligt, — jeg vil endog sige, selv om det ikke stod i denne Lov, — at skride ind og forebygge de Ulykker for større eller mindre Kredse, som let kunne blive en Følge af vedkommende Persons Mangelsfuldhed. Jeg maa tilstaa, det var mig ikke ganske klart, hvad det ærede 11te kongevalgte Medlem (Luzen) mente med, at han saanebe en Definition paa Dampkedler, der skulde findes i tidligere Lovforslag. Jeg ser ikke rettere, end at der her findes de samme Udtryk, der fandtes dels i Regjeringens oprindelige Lovforslag, dels i det Lovforslag, der for et Par Aar siden vedtoges af Landsstinget. Om man kan finde en anden Betegnelse end den, der for Liden findes i § 17, maa jeg overlade til Teknikere at bedømme. Det er en Betegnelse, der er gaaet igjen i mange Love og ligeledes findes i de Lovforslag, der hidtil have været forelagte om denne Sag; men i denne Henseende forholder jeg mig afventende. Naar endelig det ærede Medlem gjorde den Bemærkning ved § 24, sidste Stykke, at det vistnok var heldigere at give det en nogen anden Form, forbeholder jeg mig ogsaa nærmere at se det ærede Medlems Tanke udtrykt i Ord. Men saa vidt jeg kunde opfatte hans Tanke, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det vil være aldeles umøventligt at foretage en Ændring i den Retning, han antydede, idet det er klart, at naar den paagjældende Forening skal fyldestgjøre Justitsministerens Forordninger med Hensyn til Tilfynet, vil Ministeren nok finde paa at stille Forordninger i den Retning, det ærede Medlem antydede, nemlig at der skal være til-

hørlige Bevisligheder for, at Undersøgelse og Tilfyn have fundet Sted.

Talseren: Ingen skal være villigere end jeg til stedse at bære Ansvaret for enhver Myndighed, som maatte blive mig betroet, for enhver Myndighed, som der er givet mig Midler til at udøve. Men jeg paaftaar, at der hverken af den ærede Justitsminister eller nogen anden Magt paa Jorden vil kunne gives Politimesteren den Myndighed, her er Tale om, uden at man med det Samme maa saa godt som fritage ham for Ansvar for at bruge den; thi hvad gaar den Myndighed ud paa, som her gives Politimesteren? Den gaar ud paa, at Politimesteren skal efter sit Skjøn bedømme, om den private Person, der er ansat hos en Fabrikeier eller Andre, og som en Dag kan være En, en anden Dag en Anden, er i Besiddelse af Snedig, Duellighed og Paalidelighed. Dertil maatte da i det Mindste høre, at man paa lagde den private Fabrikeier, at han, hver Gang han betvoede sin Kjedels Pasning til en anden Person end den, han først havde antaget, skulde give Politimesteren Underretning derom; thi ellers kan Politimesteren virkelig ikke bære Ansvar for, at en Kjedel springer paa Grund af Passerens Upaalidelighed. Det er en Myndighed som — det paaftaar jeg — vil komme til at staa som et fuldkomment dødt Bogstav, og om hvis Udøvelse, der fornødigvis ikke kan være Tale, navnlig ikke i større Byer og allermindst i Hovedstaden, undtagen i det Dieblis, da Ulykken sker. Saa er det ganske vist en given Sag, at der har været Noget veien, og saa vilde man ganske vist komme til at bære Ansvar for. Kritiken vil man jo efterhaanden blive temmelig vant til, og man er jo allerede her i Landet bleven saa haardhudet ligeoverfor Kritik, at den ikke slaar nogen Mand ihjel; men det moralske Ansvar, som enhver samvittighedsfuld Mand har, kan ingen Myndighed frigjøre ham for, og jeg skulde meget beklage, om jeg paa Grund af, at en Kjedel sprang i Luften, fordi jeg ikke havde fjernet en Mand, der mulig ikke var paalidelig, skulde have det moralske Ansvar for, at mange Mennesker vare komne til Stade. I den Henseende vil jeg dog tillade mig at bringe et Ændringsforslag tilveie ved 2den Behandling og saa lade det komme an paa, hvorvidt det kan blive vedtaget eller ikke. Ellers har jeg, saavidt jeg mindes, Intet at tilføie til, hvad jeg allerede tidligere har anført. Jeg skal medvirke til, at det Tilfyn, som fordræs ved Loven, kan blive saa virksomt som muligt, og det forekommer mig, at den Veie, som det ærede kongevalgte Medlem (Kasper) anviste, nemlig at man skulde lade et forsvaerligt Efterfyn foretage af Kjedlerne efter længere Tids Forløb, f. Ex. hvert 3die eller 5te Aar, vilde være langt at foretrække